

LABOD izhaja štirinajst-dnevno v nakladi 2650 izvodov — Ureja ga uredniški odbor — Odgovorna urednica: Lidija Jež, tehnično ureja: novinarski servis — Grafična priprava in tisk Dolenjski Informativni center Novo mesto.

labod

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LABOD TOVARNE OBLAČIL NOVO MESTO

LETO 12

NOVO MESTO, 7. MARCA 1986

ŠTEVILKA 4

ob našem prazniku

Sestavki ob praznikih — pa kakršnikoli ti že so — so pogosto bolj slovesni, bolj doneči, bolj impozantni, kot bi sicer hoteli biti. Vse to je gotovo posledica tega, da praznik združuje v sebi vse preteklo in vse načrtovano.

Ob našem prazniku bi se rad izognili velikim ali donečim besedam in raje napisali nekaj resnic, s katerimi smo se srečevali in se še srečujemo. Naše obnašanje smo na-

ravnali na kolikor toliko normalne pogoje za delo, gospodarjenje in življenje. Žal dogodki tečejo tako, da na različnih področjih dobro zastavljeni sistemi ne morejo dati pričakovanih rezultatov. Osebnih dohodkov smo izpustili z vajeti in zato tudi naš novi sistem nagrajevanja kaj malo pomeni, cene so postale odrešilna bilka za pokrivanje vseh slabosti v gospodarjenju, in vsega tega ne moremo vgraditi v cene naših izdelkov, obveznosti iz dohodka rastejo hitreje, kot je to določeno s plani, resolucijami in podobno. V tekstilu nimamo resnih programov razvoja, saj konfekcijske tovarne še vedno rastejo kot gobe po dežju, motivacij za še bolj produktivno delo pa je tako vedno manj.

To je situacija, v kateri živimo in s katero bomo morali živeti. Izhod iz tega bomo prav gotovo morali najti vsi skupaj.

Vendarle pa smo dolžni pošteno oceniti leto med obema 8. marca. Veliko je bilo narejenega: dogradili smo sistem nagrajevanja, posodobili smo krojilnice in dobili v naše proizvodnje precej sodobne opreme, steklo je delo na poslovnem računalniku, nabavili pa smo tudi procesni računalnik... K tem grobim opisom bi bilo še marsikaj dodati, predvsem pa je za vsem tem veliko dela, saj je bilo leto 1985 zelo naporno. Tudi za leto pred nami si ne delamo utvar, da bo lažje. Smo se pa še ustrezneje in koreniteje pripravili nanj. V sistemu planiranja smo dogradili nekatere postavke, ki nam bodo omogočale sprotno spremljanje vseh gibanj. Bolj korenito pa bomo morali začeti posegati tudi v tiste stroške, za katere pravzaprav nimamo neposrednega vpliva, moramo pa vendarle poiskati pot za urvnavanje tudi teh relacij.

Letošnji praznik Laboda pa je obogaten še s tremi jubileji: pred dvajsetimi leti se je Labod preselil iz utesnjenih prostorov na Glavnem trgu v novo delovno halo v Ločni,

Libna praznuje letos 20 let svojega obstoja, Tip-Top pa se je pred 10 leti združil z Labodom. To pa so obletnice, ki nam veliko povedo, ki nam vlivajo zaupanje. Za temi obletnicami je veliko truda, veliko dela, veliko vzponov in padcev in predvsem veliko zaupanja v lastne moči. Na te se moramo tudi za naprej opreti, pa bomo kljub težjim pogojem za gospodarjenje dosegli to, kar smo si začrtali.

Naloge, ki so pred nami, niso majhne, so pa — ob poštenem delu in ob dobri organiziranosti — vsekakor dosegljive. Zato mora biti naše vodilo doseg 100 dost. plana in najboljše kvaliteta. Ob vsem tem pa ni odveč poudariti negovanje dobrih, tovariških odnosov, ti pa ne pridejo sami po sebi. Treba jih je gojiti. Gojili in negovali pa jih bomo lahko samo s poštenim delom, s primerno motiviranostjo, z negovanjem krepitve samoupravnih poti in delegatskega dela in z dosledno izpeljano dogovornostjo.

V redu in disciplini je ključ za dobro delo in pogoj za tovariške medsebojne odnose.

Direktor DO
MILAN BRATOŽ

volitve

V četrtek, 13. marca, bomo opravili tudi Labodovi delavci svojo pravico in dolžnost — voliti in biti voljen. Ta dan bomo namreč v vseh tozdih in DSSS volili delegate za zbor združenega dela skupščin občin na svojih območjih in delegate za občinske samoupravne interesne skupnosti za naslednje štiriletno mandatno obdobje 1986—1990. V tozdih in DSSS so tako v lanskem letu kot tudi letos potekale aktivnosti v zvezi z volitvami, katerih nosilec je bila osnovna organizacija sindikata v tozdih oz. DSSS. Ker smo deloma spremljali aktivnosti v pripravah, lahko ocenimo, da smo se dovolj odgovorno lotili in izpeljali to nalogo. Posebnih problemov v posameznih tozdih in DSSS ni bilo zaslediti, kar so ugotovile tudi temeljne kandidacijske konference v tozdih oz. DSSS. Upamo, da smo predlagali dovolj sposobne delegate, da bi nas lahko primerno zastopali in odločali o splošnih družbenih zadevah tako, kot bo menilo njihovo delovno okolje. Tako bomo v celotni DO volili na ta dan približno 300 delegatov, kar pomeni vsakega 7. delavca Laboda.

V nedeljo, 16. marca, pa bomo opravili to svojo pravico tudi v okolju, kjer stanujemo oz. živimo. Vsi moramo to svojo pravico in dolžnost opraviti odgovorno, to je, da se volitev udeležimo in opravimo svojo dolžnost.

Takoj po končanih volitvah bodo pričeli z aktivnostmi v zvezi z volitvami samoupravnih organov v tozdih, DSSS in DO za obdobje 1986—1988. Vse te naloge moramo seveda opraviti tako, da si bomo zagotovil normalno delo in poslovanje tako znotraj tozdov kot tudi v širšem družbenem prostoru. O izvoljenih delegatih, delegacijah in oblikovanih konferencah delegacij bomo pisali po volitvah, ravno tako bomo predstavili v našem glasilu novo izvoljene samoupravne organe v tozdih, DSSS in DO v naslednjih številkah.

TOREJ

V ČETRTEK 13. MARCA OD 6. — 14. URE VSI NA VOLITVE V SVOJEM TOZDU OZ. DSSS!
IN V NEDELJO 16. MARCA OD 6 — 19. URE VSI NA VOLITVE V SVOJI KRAJEVNI SKUPNOSTI!

V proizvodnji tozda Ločna.

ločna

Dogajanja v preteklem letu v tozdu Ločna sicer ne moremo označiti kot nekaj izjemnega, vendar pa je bilo to leto po svoje tudi dokaj burno oziroma zanimivo.

Že sama sprememba sistema nagrajevanja in delitve sredstev za OD nas je več kot samo zdrnila iz vsakodnevnega ritma strojev, in to še posebej v našem tozdu, kjer smo po prvem neuspelem referendumu morali vložiti veliko truda v dodatne razlage sistema, da smo v ponovljenem postopku z veliko večino potrdili predlagani sistem.

V osnovni dejavnosti tozda pa je bilo značilno to, da so se zopet povečale izvozne količine, tako da tozdu Ločna namenja kar 72 odstotkov kapacitet izvozu, in to pretežno v Holandijo in Zahodno Nemčijo. Ne glede na to, da pri sistemu celotnega prihodka ne izgubljam, pa to pomeni, da s kvaliteto uspevamo na najzahtevnejših svetovnih tržiščih. Novih kupcev na izvoznih področjih v preteklem letu nismo imeli, začele pa so se določene težave s firmo Aigner, katera zahteva vrhunsko kvaliteto ob izredni razdrobljenosti delovnih nalogov. Kljub vsemu pa je tozdu v letu 1985 dosegel pričakovane rezultate, predvsem na področjih, ki so osnovnega pomena za tozdu.

Posebno pa smo bili vseli novih strojev, ki smo jih dobili konec leta, in to skupaj kar 24, čeprav je to samo obliž na tem za bodočnost tako zelo pomemben sektorju.

In kaj reči o končnem rezultatu? Ne moremo mimo razočaranja, ki je bilo prisotno v preteklih dneh, ko smo ugotovili, da (po

tihem ali gasneje) pričakovane dodatne delitve po zaključnem računu ne bo.

V tozdu Ločna smo tej situaciji pogledali zrelo in trezno v oči, da bi kasneje pametno ravnali. Nepredvidljiva dogajanja in tokovi v naši družbi nas morajo spametovati, tako da bomo morali biti v bodoče veliko bolj previdni in zmerni pri napovedih, ki hočeš nočeš povzročijo določeno pričakovanje.

JOŽE TEKSTOR

DOBITNIKI INTERNIH PRIZNANJ V TOZDU LOČNA

Marija Lukman
Ivanka Darovec
Jožica Marenčič
Elica Vovko

JUBILANTI V TOZDU LOČNA

10 let

1. Martini Ambrožič
2. Anici Avsec
3. Slavki Erpe
4. Mileni Fink
5. Anici Florijančič
6. Marici Kopar
7. Slavki Murn
8. Dragici Novak
9. Tilki Rajk
10. Veri Šketelj
11. Mariji Turk
12. Milanu Perše

20 let

1. Mariji Berkopec
2. Zlati Bobnar
3. Jožici Bojanc
4. Mariji Čukajnc
5. Jožici Fink
6. Tereziji Filipi
7. Marici Gorše
8. Veri Hočevar
9. Ludviku Judež
10. Mariji Knafeljc
11. Fani Košak

12. Martini Kavšek
13. Justi Lobe
14. Mariji Lenarčič
15. Mojci Mohar
16. Mariji Ovniček
17. Alojziji Prešeren
18. Martini Pust
19. Mariji Plankar
20. Mileni Pirnar
21. Anici Piskule
22. Alojziji Radovan
23. Tatjani Robek
24. Slavki Šašek
25. Renati Bevc

milena pirnar

»Verjeti ne morem, da je zares že 20 let nimamo«, pravi Milena Pirnar. Takoj po osemletki se je zaposlila v Ločni. Na začetku avgusta 1966 je bila sprejeta na trimesečno priučevanje, vendar je bila že konec naslednjega meseca

Milena Pirnar

sprejeta v redno delovno razmerje. Sicer pa so že testi, ki jih je izpeljala psihologinja, pokazali, da ima ročne spretnosti, in da ji bo šivanje šlo. In zares je Milena uspešna šivilja. Dosega povprečno 120 odstotkov norme. Pravi, da je

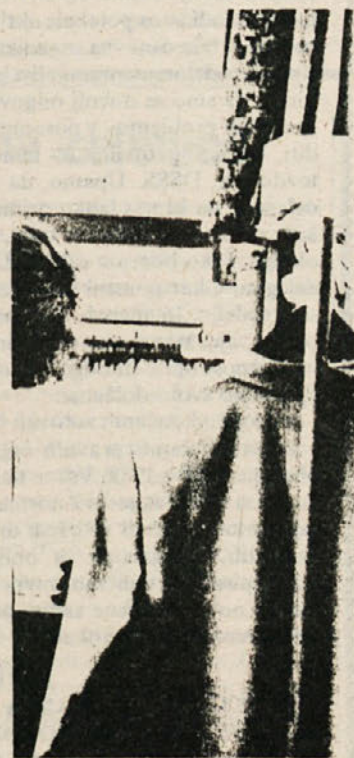
dela navajena in da rada dela. Sicer pa je tudi prizadevna družbenopolitična delavka. Sodelovala je v številnih organih na ravni delovne organizacije in tozda. Pravkar pa končuje 20-urni tečaj prve medicinske pomoči.

Dvajset let v proizvodnji je lep čas, Milena pravi, da druge sploh ne bi znala delati. Vendar pa hkrati priznava, da je bilo večasih lepše priti v službo. Manj nestrpnosti je bilo, boljši so bili odnosi. Vse težje življenje pa nas vse dela razdražljive. Rada se spomni časov, ko je delala v brigadi Diorja, kjer so delale boljše šivilje. Sicer pa je bila leta 1970 nagrajena kot prizadevna delavka. Takrat je bil za naše najboljše organiziran izlet v Švico, Avstrijo in Italijo. Letos pa je Milena predlagana za zvezno priznanje. Torej gre zares za prizadevno delavko in samoupravljalico. Ob vsem tem pa je doma še družina — dva odraščujoča otroka, nova, težko prigarana hiša in še veliko načrtov za naprej.

Da bi se ji le uresničili...

Ludvik Judež, vodja proizvodnje v tozdu Ločna, praznuje letos 20 let dela v tem kolektivu.

delta

Leto 1985 je bilo za Delto predvsem leto fluktuacije. Izmenjava večjega števila delavk v neposredni proizvodnji pomeni določen vpliv tudi na doseg rezultatov. Ob koncu leta je štel kolektiv Delte 628 delavcev, prek leta jih je odšlo 72, prišlo pa 64. Seveda pa je še kako pomembna tudi izobrazbena struktura enih in drugih: odšlo je 28 nekvalificiranih delavk, prišlo pa 21 NKV moči. Odšlo je tudi 7 PK delavk, prišla pa ni nobena v tej strukturi, odšlo je 28 kvalificiranih delavk, prišlo pa 34 teh, na srednji, to je 5. stopnji izobrazbe je število enih in drugih 7, odšla sta tudi dva delavca z višjo šolo, prišel pa je 1 pripravnik s 6. stopnjo izobrazbe ter en pripravnik s 7. stopnjo izobrazbe. Poleg naštetega velja pripisati tudi to, da so tiste delavke, ki so odšle, že imele dokajšnje izkušnje v proizvodnji, med tem ko je med novimi delavkami predvsem začetniški kader. Vse to pa se seveda odraža v rezultatih proizvodnje — količinsko, v doseganju kvalitete in tudi v povprečnem osebnem dohodku, saj mladi nimajo minulega dela in tudi doseg norme je pri začetnikih seveda slabši...

Bilančne številke pa kažejo, da so se v Delti pri stroških racionalno obnašali. V okviru predvidenih višin so tisti stroški, na katere so lahko vplivali, znatno pa so prekoračeni stroški za prevoz na delo in za malico. To pa sta postavki, na katere niso mogli vplivati in ki sta v celni naši delovni organizaciji močno nad planiranimi.

Lani so v Delti modernizirali krojilnico, kar je velika pridobitev, za letošnje leto pa je predvidena obnova likalnice. Torej se stvari na tehnični in tehnološki plati premikajo postopoma, a vzt-

rajno na bolje. Težje pa je spreminjati mišljenje ljudi. Zato je na zboru delavcev ob sprejemanju zaključnega računa direktorica Krničarjeva poudarila, naj bi bil moto Delte za naprej delati in se obnašati tako, da bodo s svojim delom dokazali pripadnost delovni organizaciji in da bodo s svojim delom in obnašanjem dokazali, da so tozdr, ki dobro ve kaj dela in kaj hoče doseči. Kos kruha, ki ga skupaj ustvarjamo, bo večji in boljši le, če bomo delali dobro in kvalitetno, to pa bomo dosegali le ob sožitju in razumevanju. Sejanje nestrpnosti ima lahko daljnosežne in grobe posledice. Čas, ki za naše gospodarstvo in znotraj tega za tekstil in seveda za Labod ni la-

hak, narekuje mobilizacijo vseh sil in nikakor ne dopušča namerno rahlanje naših skupnih moči.

DOBITNIKI INTERNIH PRIZNANJ V TOZDU DELTA

Slavica Cafuta
Cirila Ivčetič
Nada Nikolovski
Nežka Hlis
Tončka Vindiš
Vera Maroh
Kristina Levanič
Jožica Zavec
Marija Repec
Cita Zajko
Slavko Žunkovič
Dragica Kostanjevec
Ivana Bezjak
Anica Bezjak
Niko Čuhalev
Ljubica Zadavec
Anica Stergar
Franc Krajnc

JUBILANTI V TOZDU DELTA

10 let

1. Ireni Markeš
2. Ireni Pukšič
3. Štefki Horvat
4. Margiti Potočnik
5. Silvi Vičar
6. Tereziji Valek
7. Danici Majcen
8. Danici Tešič
9. Ivanki Planjšek

20 let

1. Slavici Cafuta
2. Idi Jurgec
3. Tereziji Mahorič
4. Veri Zorko
5. Mariji Munda
6. Štefki Zemljak
7. Štefki Pernek
8. Mariji Kumer
9. Genovefi Murko
10. Mariji Šešerko
11. Jožici Širovnik
12. Zofki Špurej
13. Kristini Zelenik
14. Katarini Kurnik
15. Ivanu Časek

30 let

1. Vidi Zavec

30 let je v Delti Vida Zavec.

temenica

Preteklo leto je bilo za Temenico precej naporno. Začelo se je s slabimi rezultati, saj so januarja zabeležili doseg plana fakturiranih minut 76-odstotno, kar je bil alarm za korenitejšo spremembo in dopolnitve. In izhajajoč iz tega podatka, lahko v Temenici rečejo, da so z 98,70-odstotnim dosegom plana lahko zadovoljni. Vzporedno pa je treba reči, da je tak rezultat dosežen tudi s precejšnjim številom nadur. Potrebne so bile za zagotavljanje dogovorjenih rokov odpreme, za zagotavljanje kvalitete, za spoštovanje pogodbenih obveznosti, ki so jih v prvem polletju težko dosegali.

V drugem polletju pa se je v šivalnici produktivnost dvignila za približno 15 odstotkov, kar je pogojevalo nujnost večjega obsega dela tudi v korjilnici in likalnici na drugi strani. Kapacitete obeh pa so dokaj omejene in tako je bilo delo v podaljšanem delovnem času nujno.

vida zavec

Pred 30 leti se je zaposlila v Delti. Njeno delo je opravljanje kadrovske zadeve. Je prizadevna delavka, ki prošnje za kakršnokoli pomoč nikoli nikomur ne odkloni. Zato je zelo priljubljena med sodelavci. V teh 30 letih v Delti je seveda marsikaj doživela, tako prijetnih kot tudi manj prijetnih trenutkov. Sama pa pravi, da tako mora biti, da ne more biti vedno vse samo lepo in čisto tako, kot si sami želimo...

(M. Magdič)

slavica cafuta

Rojena je leta 1941, v Delti pa je zaposlena že 20 let. Kar 15 let je delala kot šivilja, pri tem delu pa je dosegala izredne rezultate. Zadnjih pet let dela v krojilnici kot sortirka. Z delom je zadovoljna in pravi, da je rada med svojimi sodelavkami. Res pa je tudi, da mora prav krojilnica največkrat opravljati dodatno delo, saj morajo »nahriniti« šivalnico, kjer ne sme priti do zastojev. Vendar se vsi v krojilnici zavedajo te naloge, zato tudi z dodatnim delom ni problemov. Ko ocenjuje 20 let dela v Delti, poudari velike razlike predvsem v skrbi za človeka, delavca. »Marsičesa, za kar danes mislimo, da je neobhodno potrebno, takrat nismo imeli. Pa vendar moram povedati, da smo bili takrat bolj zadovoljni...«

(Pripravila M. Magdič)

Da bi to še malo bolj ilustrirali navedimo, da je Temenica likala tudi za kooperanta — IMV iz Mirne. Mesečno je bilo to 3700 kril, kar pomeni 22 delovnih dni za štiri delavce. Zaradi utesjenosti likalnice ni bilo moč kapacitet in kadrov povečati in sledilo je delo v podaljšanem času.

In kako so v Temenici dosegli višjo produktivnost za tako običuten odstotek? Za tem so dopolnjevala organizacija dela, kadrovske spremembe v posameznih brigadah in, ne nazadnje, tudi zavest slehernega zaposlenega, da je treba v delo vložiti kar največ napora in odgovornosti.

Ko je Nemeč sprejemal dela in naloge dikretorja tozda, je to pogojil z nekaterimi postavkami. Ob tem naj povemo, da je investicija tik pred začetkom. S tem bodo pridobili 280 kvadratnih metrov novih površin, kar pomeni za Temenico zagotavljanje najnujnejših varnostnih in delovnih razmer. Tu je tudi adaptacija kuhinje in jedilnice, na kar čakajo že pet let. Glede kadrovske izpopolnitve velja poudariti, da so uspeli z vzgajanjem lastnih moči zastaviti pot k cilju (z lastnim kadrom bodo pridobili 3 brigadirje, tehnologa in vodjo proizvodnje), na razpis pa so uspeli dobiti risarja.

K napisanemu pa še podatek, da je bilo obveščanju v Temenici v preteklem letu namenjenega veliko časa. Glede na začetno težko situacijo in sodeč po končnih rezultatih, ta čas ni bil vržen stran!

DOBITNIKI INTERNIH PRIZNANJ V TOZDU TEMENICA

Janez Krevs
Majda Gačnik
Marija Pate
Majda Gregorčič
Milena Marija Cugelj
Jožefa Krevs
Marija Krevs
Ela Štepec

JUBILANTI V TOZDU TEMENICA

10 let

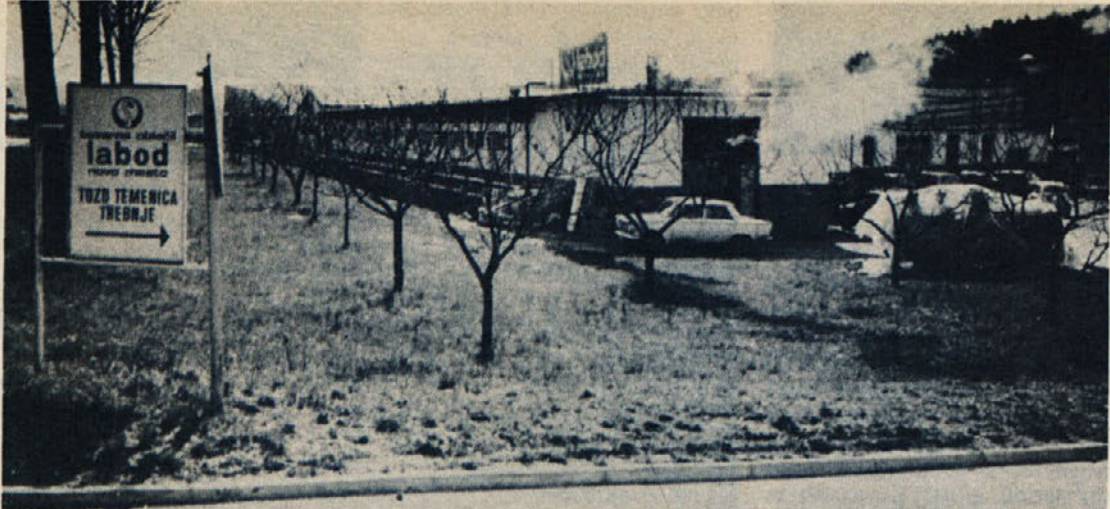
1. Štefan Nemeč
2. Terezija Hrib

20 let

1. Majda Gačnik
2. Alojzija Jevšvar
3. Kristina Kristan
4. Janez Krevs
5. Alojzija Lavrič
6. Frančiška Nadrih
7. Marija Pate
8. Ivanka Perko
9. Danica Pungartnik
10. Stanislava Skol
11. Alojzija Smolič
12. Ivanka Šribar
13. Marija Zidar

(Nadaljevanje na 4. strani)

Janez Krevs je vodja krojilnice v Temenici. Letos praznuje 20 let dela v tem kolektivu, kjer je delal najprej v likalnici, potem na kontroli, pa kot risar in slednjič kot vodja krojilnice. Prav zadnje delo je tudi najbolj odgovorno, vendar mu je Krevs z veliko strokovnega znanja in velikimi izkušnjami v proizvodnji uspešno kos. Sicer pa je po poklicu izuččen krojač. Najprej je delal v Novem mestu, ker pa je doma iz Mirne, si je sveda iskal službo kje bliže. V teh dvajsetih Temeničinih letih je opravljal tudi številne funkcije v naši delovni organizaciji in v njihovem tozdu. Bil je predsednik delavskega sveta delovne organizacije, član poslovnega odbora, predsednik delavskega sveta tozda, predsednik IO OOS v tozdu, pa še bi lahko naštevali.

zala

Ocena lanskega leta za tozdzalo kaže na dokajšnje zadovoljstvo, čeprav naši skupni rezultati niso doseženi v pričakovanih okvirih. Zala je dosegla plan za 1985. leto 99,50 odstotno, za čemer je veliko dela, veliko prizadevanj. Rezerve za doseganje še ugodnejših rezultatov pa vidijo v izboljšavi delovnih razmer in delno še v njihovi lastni organizaciji dela. Produktivnost bo moč dvigniti le z izpeljavo že nekaj let načrtane sanacije likalnice oziroma z dozidavo, ki bo pogoje za delo v tem tozdu bistveno izboljšala. Vendar pa sami postavljajo na prvo mesto nalogo za dosledno izpolnjevanje obveznosti, spoštovanje rokov odpreme in doseg stoodstotne kvalitete.

Program vrhnjih oblačil ima v planu 55 odst. izvoza. Za Zalo je predvideno delo za Ameriko, in

sicer naj bi bilo strnjeno v tri mesece skupaj. Da bi bili tudi v bodoče kos nalogam, ki jih čakajo, veliko vlagajo v izobraževanje. Na idrijskem je malo ženske delovne sile, zato so se intenzivneje spoprijeli s štipendiranjem. Imajo 23 štipendij in to vse do 6. stopnje. Le tako si lahko zagotove kader za naprej. Med večjimi dogodki tega leta pa je gotovo tudi oddelek izobraževanja ob delu za doseg 5. stopnje izobrazbe, ki je pravkar začel z delom.

pred treh let, ko je prevzela dela in naloge obračuna osebnih dohodkov. Še jo včasih prime, da bi šla nazaj za stroj, ker zares rada šiva. Vendar je tega dela tudi doma dosti. Sicer pa Mariji dela ne zmanjka, aktivna je tudi v delegaciji zbora združenega dela, v komisiji za medsebojna delovna razmerja, v disciplinski komisiji, v preteklem mandatu pa je bila tudi članica delegacije skupnega delavskega sveta.

Janez Krevs

marija brence

Začela je v Tip-topu, po težavah pa je iz prvotnega obrata v Žireh, kjer je tudi rojena, nekaj časa delala v Alpini, nato pa sta se z možem preselila v Idrijo, kjer je v Zali od leta 1973. Sprva ji je bilo dolgčas po gorenjski pokrajini, ob družini pa ni bilo kaj dosti časa za pestovanje takih misli. In se je navadila. Delala je kot šivilja do

Marija Brencé je v Zali 20 let.

DOBITNIKI INTERNIH PRIZNANJ V TOZDU ZALA

- Nada Kogej
- Jožica Kunaver
- Vera Lapajne
- Katja Likar
- Martina Hvala
- Urška Tratnik
- Anica Loverčič
- Agica Miklavčič
- Veronika Štravs
- Olga Tušar
- Zofija Tušar
- Marica Podobnik
- Anica Uršič

JUBILANTI V TOZDU ZALA

VII. TOZD ZALA IDRİJA

- 10 let
- 1. Albina Jurjavčič
- 20 let
- 1. Marija Brencé

Zala

libna v jubilejnim letu

Libna je letos vstopila v dvajseto leto svojega obstoja. Ta okrogla obletnica kaže na vztrajnost in tudi na velike uspehe, ki jih je kolektiv dosegel v teh dveh desetletjih. Predvsem pa z veseljem ugotavljajo, da so zadnji rezultati ugodni, kar jim pomeni zeleno luč za nadaljnji razvoj in za primerno praznovanje svojega jubileja.

Lani so bili rezultati v Libni zelo ugodni. Kažejo, da so edini med našimi tozdi 100 odst. presegle plan fakturiranih minut, norma pa je bila s 107,35 odst. tudi najvišja v programu PŠ. Odgovorni pravijo, da so primerni rezultati plod dobro zastavljenega dela, pravilne organizacije tega in prizadevanja vseh delavcev tozda. Končno pa še ni pozabljen čas, ko so se spoprijemali z novim programom bluz in pravih rezultatov ni in ni hotelo biti. Potem ko je delo le steklo in so delavke Libna ustvarjale že vse zahtevnejše bluze, so se prilagajali obsegu in vsebini naročil ter s postavitvijo oziroma prilagoditvijo proizvodnje zopet lahko napredovali. Elastičnost, strokovnost, prizadevanja, znanje... na tem gradijo v Libni, zato bodo letošnji praznik zares lahko primerno in zadovoljno obeležili.

Seveda pa ne gre samo za praznovanje samo po sebi, gre za delovno obeležitev dvajsetih let. Predvidoma bodo na praznik dela odprli nove prostore, v sklopu velikega dogodka pa je tudi družbenopolitično delo. Mladina v Libni bo namreč odnesla velik delež pri kongresu mladine, ki bo v Krškem. Med nalogami, ki so si jih zastavili v letošnjem letu, je tudi intenzivno nadaljevanje z izobraževanjem v najširšem smislu (lani so začeli s predavanji o medsebojnih odnosih, o motivaciji za delo, o vodenju...) pa do tiste vrste izobraževanja, ki bo dalo dobrim delavkam z »zlatimi rokami« ter daljšim staležom v tozdu verifikacijo, po kateri bodo tudi pravno-formalno lahko razporejene na dela in naloge »šivilje I«, na primer.

Nemajhna skrb pa bo v Libni v letošnjem letu posvečena tudi skrbi za človeka. Tu so šport, rekreativni odmor, letovanje, povezovalje delavcev tozda, kultura. Ko se ozirajo po 20 letih nazaj, vidijo, da je vse to več ali manj živo ves čas, da pa so v intervalih posebej

izstopala posamezna področja. Enakomerno negovanje vsega naštetega ob doseganju primarnih poslovnih in delovnih uspehov tozda pa je vodilo tega kolektiva za naslednje obletnice!

JUBILANTI V TOZDU LIBNA

10 let

1. Anton Bahč
2. Irena Kelhar
3. Marija Turšič

20 let

1. Silva Arnšek
2. Ljudmila Božič
3. Dragica Bagari
4. Marija Bračun
5. Štefka Cimerman
6. Marija Jankovič
7. Jožefa Kerin
8. Štefka Kokotec
9. Betka Komljanec
10. Nuška Lapuh
11. Ivanka Molan
12. Pavla Novak
13. Marjana Prah
14. Ana Pavec
15. Franc Požun
16. Irena Strgar
17. Jožefa Štojs
18. Ivanka Tomše
19. Marija Urek
20. Dragica Vahčič
21. Marija Volk
22. Jožefa Zorko
23. Marija Žitnik
24. Zdenka Žokalj

DOBITNIKI INTERNIH PRIZNANJ V TOZD LIBNA

Ivan Kostrevc
Marija Štampfelj
Vera Fuks
Anica Češnovar
Dragica Špiler

Jožefa Arh
Marija Jordan
Kristina Vujanovič
Marija Jankovič
Marjana Hruševar
Vera Voglar
Marija Debeljak
Anica Baznik
Jožica Kerin
Vladimir Rebselj
Velinka Jalovec
Milka Cimeša
Tina Zagorc
Remigija Blažekovič
Neža Kostrevc

Plaketa Laboda
Edo Komočar

dragica vahčič

Vodja finančno-računovodskih zadev v Libni Dragica Vahčič praznuje letos 20 let dela v tem kolektivu. Predno je prišla v Labod, je delala na socialnem zavarovanju, v zelo urejenem delovnem okolju. V Labod pa je prišla na sam začetek in treba se je bilo spoprijeti z marsičem. V teh letih nazaj je opravljala mnoga dela. Najdlje je bila poslovna sekretarka tozda in za to delo pravi, da ji je tudi najbolj »ležalo«. Kot rečeno, pa se je bilo treba spoprijeti z mnogimi opravili — tudi v proizvodnji ali pri čiščenju.

Iz začetkov se je obrat v Krškem hitro razvijal, še posebno potem, ko se je priključil obrat iz Kostanjevice in je prišel v Krško Žoher. To pa je bil tudi čas, ko je bila nadvse lepo delati v Labodu. »Bili smo majhen kolektiv, med seboj smo se poznali in spoštovali. Glas enega se je tudi slišal in bil upoštevan, kar ne velja vselej tudi danes. Sedaj smo v Labodu veliki in se izgublamo.«

Vahčičeva je prispevala veliko svojega dela na našem samoupravnem področju. Bila je v tozdu pa tudi na ravni delovne organizacije članica ali celo predsednica mnogih organov in komisij. Sama pravi, da ji je samoupravno delo nadvse ležalo, da je bilo bolj samostojno in da je pri tem odgovarjala predvsem za svoje delo. Tega pa ni bilo malo.

V Libni je marsikje zaznati uspehe, zrastle iz njenih pobud, in to gotovo navdaja človeka z zadovoljstvom. »Rada delam in rada imam ljudi. Vendar sem zadnja leta že nekoliko utrujena. Mislim, da sem pokojnico — upokojila se bom konec tega leta — močno zaslužila in tako bi rada posvetila ostanek svojih moči moji družini in sebi sami...« pripoveduje.

Dragica Vahčič

marija volk

Ko je Labod pred dvajsetimi leti odprl nov obrat v Krškem, je Marija Volk končala šolo in se takoj zaposlila. Začela je za šivalnim strojem, sedaj pa je v krojilnici, točneje, dela na preši. Devetnajst let je delala v izmenah, sedaj pa dela prav krojilnica v Libni v eni izmeni, kar Volkovi še kako ustreza. Vendar pravi, da če bi bilo ponovno treba iti v dve izme-

Marija Volk

ni, bi pač šla... Tiha in skromna je in ko ocenjuje teh dvajset let, ki vendarle pomenijo velik del delovne in življenjske dobe, najraje pove, da je ves čas predvsem rada delala. Marsikaj se je v teh 20 letih spremenilo vendar se človek le ne spremeni toliko, kot se spreminja vse okoli njega. Želja Volkove je, da bi imeli tudi v bodoče dovolj dela.

ob jubileju tip-topa

Tip-top bo letos obeležil 10 let skupnega dela v Labodu. Leto 1986 pa bo za Tip-top tudi leto zamenjave generacij. Le-ta se je sicer koreniteje začela že lani, ko so medse že dobili dobro ekipo novih moči iz šole, ki šteje 30 deklet. To je pa že prava brigada. Mladi pa pomenijo za Tip-top dragocene moči, saj je dolgo veljalo, da je to naš najstarejši kolektiv. Do leta 1990 se bo upokojilo 40 delavcev, v tem obdobju pa bodo pridobili predvidoma 70 novih delavk. Tako upajo, da bo kadrovska zasedba proizvodnje Tip-topa končno 100-odstotna in da bodo celo lahko vključili tudi tistih 5 odstotkov rezerve kadrov. Seveda mlade moči pomenijo tudi določen odstotek porodniške. Toda na to se je treba pripraviti. Zadovoljni so, ker so dekleta, kar jih je prišlo lani, lepo vklopile v delo.

Zakaj ne bi bil vesele kuharice Tip-topa? Za jubilej so bile tudi one postrežene...

Tako odgovorni v Tip-topu optimistično gledajo v prihodnost, saj je bil kadrovski problem vsa leta nazaj eden največjih in tudi najbolj zaviralnih v doseganju rezultatov.

Za lansko leto se tip-topovci lahko pohvalijo z najvišjim planom v svojem, to je v VO programu. Dosežen je bil z 99,5 odstotka v fakturiranih minutah, kar je na ravni delovne organizacije na 3. mestu. V doseganju norme — 114 odstotkov — pa so vodilni v naši delovni organizaciji.

Koliko v teh rezultatih pomeni oddelek po meri? Brez tega oddelka, katerega rezultati so vedno izredni, bi bila norma tozda med 109 in 111 odstotkov.

Za naprej ima ta kolektiv željo biti v sami »špici« Laboda, vendar dosežati to na korekten in primerljiv način!

Ob tem pa je vse izrazitejša potreba po vse višjem nivoju znanja, ki edino vodi v boljše rezultate. »Imamo vse več novih strojev in tako opremljenosti nič več ne zaostajamo, kot smo še pred nedavnim. Toda na drugi strani se ob tem pojavlja nov problem — problem znanja ali bolj rečeno neznanja. Še vedno mislimo po starem, spreminjanje mislenosti pa je osnovni pogoj za napredek. Včasih bi lahko zapeli tisto: Kaj mi nuca planinca, če ne morem do nje... Kaj nam bodo novi stroji brez znanja, brez novih pogledov na delo, na organizacijo tega!« razmišlja Mihelič, direktor Tip-topa. Nove stroje je treba polno uporabljati in jih znati tako tudi voditi, zato je treba izobraževanju v tej smeri posvečati vse več moči.

Lani je Tip-top uredil nekatere prostore in delno olupal in moderniziral stavbo. Preostalo čaka Tip-top in enoto Commerce še letos. Ob doseženem in načrto-

vanem pa optimizma ne manjka.

Ob svojem jubileju pravijo tip-topovci, da si žele predvsem dobrega sodelovanja z ostalimi v delovni organizaciji in še posebno z enoto Commerce, s katero si delijo stavbo. Vsi smo na eni barki — naš cilj mora biti torej skupen. Zato mora biti razumevanje in sodelovanje med nami tako, da bomo zares čutili kot eden.

lojze bambič

Lojze Bambič praznuje trideset let dela v Labodu, oziroma v Tip-topu. To je visok jubilej, ki ga Lojze, kot mu pravimo vsi, ki ga poznamo osebno ali pa le prek telefona, kjer dela, z veseljem in ponosom praznuje. Pravzaprav bi se — glede na svojo invalidnost — že kdaj lahko upokojil, pa mu vestna in pridna narava tega ne dovoli. »Sicer pa mi ni nič hudega,« pravi. »Včasih sem se vozil 12 km daleč v eno smer, nisem imel stanovanja, podstrešna soba pa je

Lojze Bambič je 30 let v kolektivu Tip-topa.

bila vlažna in ledena. Pred 10 leti pa smo dobili stanovanje v Ljubljani.«

Lojze se je izučil za krojača. Po poklicni šoli se je zaposlil v Tip-topu. V osnovnem poklicu je delal 10 let, nato pa je prešel na telefon. V proizvodnji pravi, da je bilo zelo dinamično delo. Lepe spomine ima na tisti čas, ko so bili tudi medsebojni odnosi zares tovariški. Trdo delo in težki časi so jih povezovali, danes ko živimo mnogo bolje, pa pristnega prijateljstva skoraj da ni več.

Sicer pa je tudi delo na telefonski centrali zanimivo. Hitro se je treba znajti, hitro reagirati, povezan si s svetom, kar ima tudi svoj čas. Skratka, Lojze rad dela!

Če ostane dan ali dva doma (še lanskega dopusta ni izkoristil), pokliče v službo in povpraša kako in kaj. Sodelavec pravi, da se vedno ponudi, češ če imaš »gužvo«, pridem na delo...

Tako kolegialnega, prijaznega, hudomušnega poznajo sodelavci. Zato ga cenijo. Vsi skupaj mu želimo, predvsem veliko zdravja in zadovoljstva!

DOBITNIKI INTERNIH PRIZNANJ V TOZDU TIP-TOP

Olga Ipavec
Martina Ogrinc
Hermina Mihelič
Franca Petrovčič
Marija Bratuša
Franc Marn
Marija Kosi
Jožefa Trškan
Marija Rajh

JUBILANTI V TOZDU TIP-TOP

10 let

1. Marija Horvat
2. Ana Metelko
3. Julka Kovačević
4. Bosiljka Birčakovič

5. Janja Pajk
6. Jožefa Trček
7. Majda Žakelj

20 let

1. Stanka Borštnik
2. Hađu Bajramović
3. Dragica Ivšak
4. Marija Popovič
5. Franc Leben
6. Rozina Kelenc
7. Anica Topolovec

30 let

1. Alojz Bambič

commerce

Prvi pogled na leto 1985 pove, da smo v Commercu veliko delali. Velik izziv so bile sprejem rebalansa plana in odločitve, da zmanjšama zaloge. Ob sprejemu te velike naloge smo se zavedali njene teže in prav vse službe so za doseg zastavljenega cilja delale kar najboljše in največ. Pa še smo se spraševali, ali bo zastavljeno moč doseči...

Poglobljena analiza zalog surovin nam je pokazala nekatere možnosti za izdelavo dopolnilne ponudbe iz teh. Vendar je še v mesecu oktobru, ko je tekla izredno močna akcija za dopolnilno kolekcijo, tudi iz uvoženih materialov bil naš cilj še daleč. Ob koncu leta pa vendarle beležimo zmanjšanje zalog surovin za polovico glede na lansko. Plan pa je tudi dosežen 100-odstotno, čeprav so — kot smo že pisali — zapleti okoli izvoza 10.000 kosimov v Libijo zavrla ta izvoz, za delo katerega so bili stroški že izdvojeni, izvoz pa še ne realiziran. K dosegu plana prodaje na domačem trgu je pripomogla izredna konjunktura potrošnje, ki je ugodno presenetila tako Labod kot tudi ostale konfeksionarje.

Tako bi se moral gibati riziko v okviru planiranega ali celo izpod, pravi direktor tozda, Vodopivec. V pogovoru je navedel, da so se lani srečevali — bolj kot leta poprej — s slabo kvaliteto tkanin tako na domačem trgu kot tudi pri delih s tujimi partnerji. Ob dejstvu, da je v Jugoslaviji prava poplava novih konfeksionarskih tovarn, ob nespremenjenih kapacitetah »primarcev«, ta podatek niti ne preseneča... Tu pa so še velike težave »primarcev« glede zagotavljanja kvalitativnih surovin. Slaba kvaliteta surovin je povzročala v tozdh velike težave. Ob tem velja navesti, da je vprašljiva oblika nagrajevanja kontrolorjev v tozdu, ki so vezani na fakturirane minute, in tako večje število popravkov niža celotni rezultat in seveda tudi njihov osebni dohodek. Kritično razmišljanje

velja ukoreninjenemu stremljenju po normi na račun kvalitete. Prav prizadevanje za vrhunsko kvaliteto pa mora biti naša srednja naloga!

Kritično pa je direktor tozda ocenil tudi nekatere relacije v Commercu. Tu je usklajevanje kapacitet za domači trg in izvoz, tu so priprave dela z oblikovanjem normativov in s še vedno ne dovolj avtoritete, kar še vedno pri naša določena izsiljevanja glede dejanskih in kalkuliranih časov.

Narava dela v tozdu Commerce pogojuje, da kar polovica stroškov nastaja v tem tozdu. Tako so tu tudi večje možnosti za iskanje prihranka, zato je treba začeti delati na dopolnjevanju kriterijev v razdelitvi skupnega prihodka.

Prvi začetki pri procesnem računalniku sežejo v zadnjo tretjino lanskega leta, medtem ko je že celo leto teklo delo na poslovnem računalniku. Tu je bil — poleg službe AOP — velik tudi delež tozda Commerce kot porabnika. Ob začetku leta so predvidevali iz tega naslova presežek kadra, ki pa je moral mimo teh pričakovanj ne le polnoštevilčno delati, ampak delati v podaljšanem delovnem času. Po porodnih krčih in zamiku je koncem leta le prišlo do dopolnitev, in tako upamo, da bomo investicijo v ta računalnik začeli sedaj intenzivneje uživati, že napovedane presežke pa bomo reševali znotraj hiše, saj so to naši delavci in njihova socialna varnost je naša skrb.

Še nekaj organizacijskih sprememb je bilo (o njih smo sproti pisali), ki so odziv na nujnost današnjega trenutka (delo s kooperanti, odvojena služba kvalitete, končno zasedena dela in naloge glavnega kontrolorja PŠ, pa še kaj bi lahko naštel). Skratka, leto 1985 je bilo v tozdu Commerce nadvse živahno in delavno. Obelčuje pa ga tudi naša prva zlata košuta.

ana ceglar

»Pred tridesetimi leti sem končala šolo za krojačico. Ker je bilo takrat zelo težko dobiti službo v

Na sestanku odgovornih v programu VO. Ana Ceglar je na sredini (z očali).

Ljubljani, sem bila zelo vesela, ko sem se zaposlila v Modnih oblačilih. Tak odnos do dela pa sem zadržala vse do sedaj.

Ves čas si prizadevam odgovorno in prizadevno delati — od takrat, ko sem začela v oddelku po meri kot krojačica, prek dela v tekočem traku v oddelku za normiranje. Lahko rečem, da so bili to prvi zametki dela po fazah.

Kar 26 let pa že delam na delih in nalogah priprave delovnih nalogov. Delovni nalog se je v teh letih precej spremenil, dopolnil, še vedno pa je prav v pripravi tega precej nerazčiščenega. Zato je moje delo zares odgovorno in naporeno. Kot vezni člen med pripravo dela in proizvodnjo je ta vedno »na udaru«. Priprava delovnih nalogov za cel program vrhnjih oblačil je zelo obsežno delo. Vendar sem navajena delati in končno se človek samo prek dela lahko vedno znova tudi potrjuje.»

vera novak

»Trideset let dela v tem kolektivu je prineslo vsem nam, ki smo tu vztrajali, nekaj lepih rezultatov pa tudi veliko hudega. Kar nekajkrat smo se morali postavljati na noge, stalno smo se morali dograjevati, se izpopolnjevali. Spomnim se časov, ko smo začeli delati za izvoz. Bili smo na praksi v Nemčiji, znanje pa sem prenesla v Temenico, ki je takrat začela za izvoz delati moške obleke. Nato sem delala v modelarni, zatem na inštruktaži in kontroli, bila sem normirka, nato pa sem delala na izpisovanju faz...»

Od leta 1962 delam na delih in nalogah tehnologinje. Vsa ta leta smo iskali pravo, najustreznejšo obliko organiziranosti, kar nam je vsem dalo veliko izkušenj in znanja.

Zase lahko rečem, da sem veliko delala po obratih. Vodila sem tečaje za priučevanje v Zali in v Temenici, kjer smo tako vzgojili celo izmeno.

Sedaj opravljam bolj specializirano delo. Trenutno delam na ureditvi katalogov. Pred seboj vidim še veliko dela, saj je naša branža nadvse dinamična, modeli se stalno menjajo in stalno zahtevajo nove obdelave.»

vera travižan

Pot Vere Travižan v Labodu je bila dokaj vijugasta. Pred 20 leti se je zaposlila v Ločni: začela je delati v novi stavbi. Najprej je delala v šivalnici in sicer v brigadi izdelave gumbnic in šivanju gumbov. Kasneje je prišlo do reorganizacije in vsaka brigada je sama izdelovala gumbnice. Ob tej reorganizaciji je odšla Vera v likalnico, kjer pa

nika, kor ni mogla dosežati norme. Še vedno se z grenkobo spomni časa, ko je njeno ime »viselo« na oglasni deski z opombo, da dekleta, ki v naslednjem mesecu ne bodo dosegle norme, bodo morale iz Laboda. Razmišlja, kolikšen je bil njen delež v teh slabih rezultatih, saj niti 80 odstotkov norme ni dosegla.

Vera Travižan

Ob zamenjavi dela (zlaganju) je bil rezultat tako popravljen, ko pa je končno prišla na adjustažo, ji je to delo tako ležalo, da ga je kaj težko zapustila.

Naneslo pa je tudi tako, da je morala Vera tudi na dela in naloge prevzemalke in nato še med disponentke, kjer je nadomeščala delavko na porodniškem dopustu. Tedaj je bil krog del in nalog, ki jih je doobra poznala, že kar velik — od proizvodnje do delno komercialne, zato ni bila težka odločitev za prevzem dela glavne komisionarke za program PŠ. Še zlasti ne, ker — to pove še s posebnim zadovoljstvom — ima zelo dragocenega sodelavca, s katerim si delo delita. Seveda je to delo povezano z veliko materialno odgovornostjo, je pa tudi razgibano, kar Veri veliko pomeni.

Za delovne dosežke in za prizadevno družbenopolitično delo je Vera prejela leta 1980 priznanje kot najboljša samoupravljalka, in lani interno priznanje.

DOBITNIKI INTERNIH PRIZNANJ V TOZD COMMERCE

Slavica Popadič
Alojz Avbar
Ivanka Bostner
JUBILANTI V TOZD COMMERCE

10 let

1. Kumer Štefka

20 let

1. Jožici Cesar
2. Jožefi Gerdenc
3. Stanetu Kavšek
4. Jožetu Pirnar
5. Veri Travian
6. Heleni Hočevnar
7. Milici Štupar

30 let

1. Ani Ceglar
2. Slavku Koračin
3. Veri Novak
4. Justinu peček

leto 1985 v dsss

V DSSS si vseskozi prizadevamo, da naše delo čim bolj približamo potrebam naših temeljnih organizacij in jim predvsem po strokovni plati nudimo storitve, za katere je iz ekonomsko-organizacijskih razlogov smotno, da so skoncentrirane na nivoju strokovnih služb.

Iz tega razloga si v DSSS močno prizadevamo stalno izboljševati kvaliteto dela posameznih služb. To zahteva seveda tudi vlaganje v kadre, katerim posvečamo posebno pozornost.

Kvalifikacijska struktura v DSSS po stopnjah glede na zahteve v RDN celo presega zahteve, le da smeri niso povsem usklajene z zahtevami.

V delovni skupnostih se še posebej zavedamo, da naše temeljne organizacije iz proizvojenega tehnološkega področja pričakujejo največ pomoči od naše razvojne službe. Iz tega razloga smo ji v planu za leto 1985 ponudili nov koncept razvojne službe z (nekaterimi) novimi vsebinami delovnih opravil, katerega so temeljne organizacije sprejele. V tej službi smo v preteklem letu zaposlili dva nova strokovnjaka, enega pa si zaradi pomanjkanja ustreznih tovrstnih profilov še vedno nismo uspeli pridobiti.

Sicer pa je minulo leto potekalo v znamenju obsežne aktivnosti pri izgradnji novega načina nagrajevanja, katerega nam je narekovala uskladitev naših samoupravnih aktov z zakonodajo po eni strani, po drugi pa zavest, da stimulatивnejši sistem nagrajevanja lahko prispeva k še večji motivaciji delavcev. Največja nagrada za vse, kateri so sodelovali pri izgradnji novega sistema, je bilo gotovo v tem, da so bili samoupravni akti na referendumu sprejeti v vseh temeljnih organizacijah.

Z največjimi težavami smo se v minulemu letu srečevali na področju AOP (tako strokovnjaki iz računskega centra, še več pa uporabniki), in sicer predvsem iz razloga pomanjkljive, nedodelane programske opreme, katerá je bila vzrok za velike odzivne čase računalnika pri obdelavi, kar nam je povzročalo ogromno stisko in veliko nadur. V računalništvo vlagamo znatna sredstva, zato bomo morali v prihodnje storiti vse, da to investicijo opravičimo s kvalitetnejšimi in hitrejšimi obdelavnimi sistemi.

V letu 1986 je naša naloga usmerjena na realizacijo povezave vseh naših tozdov z računskim centrom v Novem mestu preko YUPAC omrežja za prenos po-

datkov, kar bo omogočilo tozdom neposredno komuniciranje z računskim centrom.

A. KIRN — DSSS

DOBITNIKI INTERNIH PRIZNANJ V DSSS

Dimitar Perič
Anica Štrumbelj

JUBILANTI V DSSS

10 let

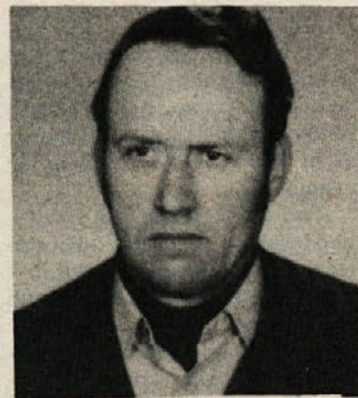
1. Darinki Antončič
2. Marti Ferenček
3. Nadi Kebe
4. Bojanu Potočar
5. Mariji Tomažin

20 let

1. Sonji Bevc
2. Antonu Gotlib
3. Jožici Kukman
4. Anici Nose
5. Mariji Pavlin

anton gotlib

20 let je v DSSS zaposlen Tone Gotlib, kurir. Predvidoma naj bi prišel v Labod za skladiščnega delavca, vendar so bile potrebe po kurirju že takrat izrazite. Še veliko več dela pa se je pokazalo ob selitvi v Ločno. Tako je postal Toni kurir, to nalogo pa opravlja še danes. Pravi, da gre povprečno desetkrat na dan v mesto, kar pomeni v zimskem in tudi v letnem času velik napor. Zaupani so mu razni dokumenti, prevažata denar, pošto...

Toni Gotlib

humana akcija v Delti

Ne morem opisati, kako sem bila presenečena — kot tudi skupina mojih sodelavk — ko smo prejele obvestilo, da imamo v Ptujskih Toplicah odobreno brezplačno kopanje s terapijo, zdravniški pregled, hrano za deset dni in organiziran prevoz z avtobusom.

Ugibale smo, kako bo to potekalo v teh zimskih dneh po za-

4. labodov veleslalom

Organizacijski odbor Labodovega 4. veleslalom, katerega organizator je bila letos Libna, smo sestavljali: Ivan Kostrevec, Anton Kostanjšek, Metka Radej, Milena Turšič in Marija Štampfelj. Velik delež pa je seveda odnesel tudi direktor Komočar. Nalogo smo sprejeli od tozda Idrija, ki je lani pripravil Labodovo srečanje na smučeh, izpeljali pa smo jo s pomočjo smučarskega kluba Krško.

Za tekmovalce na Polomu nad Kostanjevico se je prijavilo 144 tekmovalcev — delavcev Laboda in njihovih družinskih članov, in 65 gledalcev oziroma navijačev.

Na Polomu nas je najprej pričakal topel napitek. Udeležba je bila lepa, malce pa nas je skrbelo meglja, ki je zakrivala skrbno pripravljene proge. Toda skrb je bila odveč. Startalo je 125 tekmovalcev v 12 skupinah. Ob tem moram kar takoj povedati, da je tekmovalstvo potekalo po načrtu in da ni bilo nobene poškodbe. Sicer je bilo nekaj akrobatskih padcev, vendar tistih, ob progi ... Imeli smo vse »kategorije« tekmovalcev, med temi tudi enega z vrečo, ki smo jo lahko uporabljali namesto sank tudi vsi ostali...

DOSEŽENI REZULTATI

1. PROGA

Ženske med 40 in 50 let:

1. Dapica Podobnik — Zala

Moški — nad 50 let:

1. Edo Komočar — Libna

Ženske od 30 do 40 let:

1. Tatjana Humar — Zala
2. Marica Podobnik — Zala
3. Lea Kumer — Zala

Ženske od 15 do 30 let:

1. Mirjam Podobnik — Zala
2. Branka Polanc — Zala
3. Mojca Pavec — Libna

Mlajše pionirke (do 10 let):

1. Tina Popadić — Commerce

ključenih osmih urah dela v tozdu. Pa je bilo vse v redu. Dodati pa moram, da je za tako humano akcijo in za dosežene rezultate, potrebna potrpežljivost.

Večina nas je spoštovala določen razpored terapije in prihajale smo ob dogovorjenem dnevu in času. Na žalost pa so bile med nami tudi take, ki na terapijo niso redno prihajale, čeprav so vedele, da imajo vse plačano.

V svojem imenu in v imenu skupine (izmene 100) se zahvaljujem vsem, ki so sodelovali pri organizaciji te humane akcije, ki nam je veliko pomenila!

CIRILA IVCETIČ — Delta

2. Petra Cvijanović — Ločna
3. Urška Mlinar — Zala

Starejše pionirke (10 do 14 let):

1. Petra Munih — Zala
2. Sandra Voglar — Libna
3. Patricija Kostrevec — Libna

Mlajši pionirji (do 10 let):

1. Matjaž Kofol — Zala
2. Samo Kofol — Zala
- Erik Humar — Zala

2. PROGA

Starejši pionirji (10 do 14 let):

1. Boštjan Mikec — Ločna
2. Vlado Kokolj — Delta
3. Aleks Humar — Zala

Moški 40 do 50 let:

1. Slavko Podobnik — Zala
2. Ludvik Judež — Ločna
3. Alojz Kopina — Commerce

Moški 30 do 40 let:

1. Dori Podobnik — Zala
2. Marjan Arko — DSSS
3. Miran Štih — Ločna

Moški — 15 do 30 let:

1. Roman Carli — Zala
2. Sandi Tekstor — Commerce
3. Andrej Škrinjar — DSSS

Dosežena mesta — ekipno:

1. Zala — 214 točk
2. Ločna — 99 točk
3. Libna — 87 točk
4. Commerce — 80 točk
5. DSSS — 37 točk
6. Delta — 26 točk

Najboljši so dobili priznanja in nagrade, poskrbeli pa smo tudi za nagrado, ki je šla najmlajšemu in najstarejšemu tekmovalcu. Zala kot ekipna zmagovalka je prejela prehodni pokal, ki ga lahko obdrži le, če bo zmagovalka trikrat zapored ali petkrat s prekinitvijo. Seveda pa gredo Zali kot ekipnemu zmagovalcu vse čestitke.

5. Labodov veleslalom bo naslednje leto v tozdu Delta.

Upam, da so bili vsi udeleženci zadovoljni. Zahvala gre smučarskemu klubu Krško, osnovni šoli v Kostanjevici ter vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je prireditelj uspela.

Na svidenje naslednje leto v Delti!

Za organizacijski odbor:
MARIJA ŠTAMPELJ

